

ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณ
ปากแม่น้ำบางปะกง

ผู้วิจัย นายสมัย ผลบุญ

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ปีการศึกษา 2547

ประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ศิริวัฒน์ จิระเดชประไพ

กรรมการที่ปรึกษา
1. ผศ.สมศักดิ์ ยิ้มแจ้ง
2. อาจารย์วิชัย พงษ์โหมด

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรวมทั้งผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณปากแม่น้ำ บางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นชุมชนที่มีอาชีพทำการประมงเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยเลือกวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาและเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การจัดกลุ่มสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของเทศบาลตำบลท่าข้าม สมาชิกชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบพื้นที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง นักท่องเที่ยว แล้วนำมาวิเคราะห์เสนอผลการวิจัยแบบพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่าความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณปากแม่น้ำ บางปะกงจะเกิดขึ้นจากความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติป่าชายเลนบริเวณเกาะธรรมชาติ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและนกนานาชนิด รวมทั้งปลาโลมาที่พบได้ในเขตบริเวณปากแม่น้ำ บางปะกงจึงทำให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้นได้ในระยะเวลาสั้น ส่วนในเรื่องความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณปากแม่น้ำบางปะกง ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับท้องถิ่นให้เหมือนที่อื่น แต่ในปัจจุบันไม่สามารถที่จะดำเนินการได้เพราะมีเรื่องพื้นที่บริเวณเกาะธรรมชาติที่เป็นจุดที่น่าสนใจของการท่องเที่ยวบริเวณปากแม่น้ำบางปะกง โดยที่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบพื้นที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งยังไม่อนุญาตให้ใช้พื้นที่บริเวณเกาะธรรมชาติเพราะขัดต่อมติดคณะรัฐมนตรี จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณปากแม่น้ำบางปะกงไม่สามารถพัฒนาได้อย่าง

ต่อเนื่อง ด้านผลกระทบส่วนใหญ่จะเป็นไปในด้านเชิงบวกมากกว่าเชิงลบเพราะการท่องเที่ยวเกิดในระยะเวลาสั้นไม่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อชุมชนและสภาพสิ่งแวดล้อม แต่ยังมี ส่วนช่วยเพิ่มรายได้และทำให้เกิดอาชีพใหม่เกิดขึ้นแก่ชุมชน ดังนั้นสรุปได้ว่าความเป็นไปได้ใน การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณปากแม่น้ำบางปะกงมีการพัฒนาในระยะเวลาสั้นๆอย่าง ค่อยเป็นค่อยไปแบบต่อเนื่อง โดยมีเอกลักษณ์ที่เป็นจุดเด่นเฉพาะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวมา เที่ยวได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำชาชนครินทร์

Thesis Title : A FEASIBILITY STUDY OF ECOTOURISM DEVELOPMENT
OF BANGPAKONG DELTA

Researcher : Mr. Samai Pholboon

Degree : Master of Arts in Social Sciences for Development

Year : 2004

Thesis adviser : Dr. Siriwat Jiradetprapai

Thesis Co-adviser : 1. Asst. Prof. Somsak Yimchang
2. Mr. Wichai Phongmode

ABSTRACT

The objective of this study was to investigate the possibility of ecotourism development around Bangpakong Delta, Bangpakong District, Chachengsao Province. The data for this qualitative study was collected from focus group interviews, participatory and non-participatory observation. The informants were people in the local community including officers at Takham sub-district, members of Environment Conservation Club, community leader, officers in the Department of Sea and Coastal Resources, and tourists visiting the area. The collected data was analyzed presented descriptiv

The study revealed that ecotourism development around Bangpakong Delta is possible due to the rich environment of the riverside and natural islands where varieties of flora and fauna are found. Moreover, dolphins coming to the river mouth can accelerate ecotourism during that time. Most people involved in ecotourism want to co-operate in the development. However, utilizing the islands is prohibited due to the cabinet's consensus. Thus, the development of ecotourism can be conducted at a micro level. The impacts of ecotourism are mostly positive because tourism can create more income and new jobs. The peak period is too short to cause any negative impact on the community and environment. In conclusion, it is possible for a gradual development of ecotourism with its unique attractions.